

elsystemet og de elforsyningsrelevante forskningsopgaver lægger aktiviteten dér.

Kunne vi så ikke klare det hele ad den vej? Nej, det tror jeg ikke. Vi har brug for forsknings- og udviklingsaktiviteter, der – som jeg tror en af ordførerne sagde det – ligger midt mellem grundforskning og egentlig produktudvikling, altså forskning i relevante, ikke modne teknologier, for at sige det på en anden måde. Og det skal vi klare gennem det offentligt finansierede forskningsprogram, men alt det, der direkte vedrører elsektoren eksempelvis, kunne man passende finansiere på den anden måde.

Fru Anni Svanholt var også inde på sammenhængen med energireformen og sammenhængen mellem »Energi 21« og de meget flotte resultater, vi har opnået i energieksperten, og både hun og mange andre ordførere lagde vægt på kreativiteten og kvaliteten. Og jeg kan sige, at det danske energiforskningsarbejde hidtil er blevet bedømt meget positivt af dem, der har haft lejlighed til at gøre det.

Det er et af de positive elementer i Det Internationale Energiagenturs bedømmelse af dansk energipolitik, som vi netop har offentliggjort. Og udvalget for energiforskning har netop sat et eksternt evalueringsarbejde i gang, som jeg går ud fra at vi vil kunne blive orienteret om, inden vi vedtager forslaget endeligt, så vi er sikre på, at ikke bare fru Aase D. Madsen, men vi allesammen får svar på, om det, der arbejdes på grundlag af, er virkelig kvalitet.

Jeg kan i øvrigt ikke nikke genkendende til beskrivelsen af, at der kun er tale om nytteløse konsulentrapporter. Tværtimod er der tale om forskningsprojekter af meget høj kvalitet, og det store problem er, at vi faktisk har for få penge til de mange meget værdifulde projekter, der kommer ind. Og fordelingen af bevillingen afspejler naturligvis den interesse, vi har her i Folketinget, og som finder udtryk i de overordnede retningslinjer for vores energipolitik herhjemme.

Og når vi taler om demonstrationsprojekter, kan jeg sige til fru Aase D. Madsen, som konkret spurgte mig, om det så også drejer sig om havvindmøller, at det kan jeg svare nej til; det drejer det sig ikke om. Det er i øvrigt så store investeringer, at de slet ikke kan rummes inden for rammerne af dette forskningsprogram.

Er der kontrol? Ja, vi mener, at der er en ret omfattende kontrol. Og som sagt har vi hidtil fået gode karakterer, når programmerne og de enkelte projekter er blevet udnyttet godt.

Hr. Ebbe Kalnæs – som jeg i øvrigt siger tak til for en meget positiv tale – var inde på, at nu skulle denne her miljø- og energiminister også passe lidt på, at han ikke gik for meget op i det dér med miljøet og glemte det rent forretningsmæssige.

Dér vil jeg gerne sige til hr. Kalnæs, at i det her tilfælde er vi i den vidunderlige situation, at det miljømæssige og det forretningsmæssige trækker i samme retning:

En række af Folketingets medlemmer har netop været med mig til det fjerde partsmøde under klimakonventionen, et partsmøde, der fandt sted i Buenos Aires. Og en af de store begivenheder dér var en af grønne organisationer med stort presseopbud arrangeret dels debat, dels høring om vindkraftens muligheder i fremtiden, og det formede sig som en, jeg havde nær sagt fantastisk reklame for dansk vindkraftindustri, en helt fantastisk reklame.

Faktisk er den pjece om dansk vindkraftpolitik og energipolitik, der er flottest, udgivet af Greenpeace International og deles ud af, så vidt jeg ved, danske konsulater over hele verden. Og den er mere rosende, end jeg tror de fleste danskere vil være bekendt at være med hensyn til vores egen indsats.

Dér rører altså det miljømæssige og det forretningsmæssige i samme retning.

Og vi fik under klimakonventionens møde i Buenos Aires indføjet i det fremtidige arbejdsprogram, at man ikke bare skal se på de såkaldte fleksible mekanismer, men også på fælles virkemidler, fælles politikker, for at opnå de fornødne reduktionsmål, når det drejer sig om CO₂. Og alle de virkemidler, det drejer sig om, er – undskyld det folkelige udtryk – lige i øjet i forhold til det energiforskningsprogram og den energipolitik, vi har i Danmark. De handler nemlig om energibesparelser og om vedvarende energi.

Så jeg har lyst til at sige til hr. Kalnæs: Vi skal tænke os om, vi skal gå på to ben, vi skal bruge begge vores øjne, og vi skal både bruge hovedet og hjertet her. Og vi kan godt tjene penge med de rigtige holdninger, og det skal vi ikke skamme os over at vi gør.

Tak til fru Dorit Myltoft for hendes betoning af det kreative og det spændende. Jeg har gjort præcis den samme erfaring. Jeg kan huske, at da statsministeren spurgte mig, om jeg ville have energiområdet, tænkte jeg: Det må være noget tørt noget at arbejde med. Men jeg har haft den samme oplevelse som fru Myltoft: at